

55 procent van graskuilen is niet toereikend voor melkproductie van 8000 kg

Meer, maar vooral beter gras

Melkveehouders kunnen volgens grasveredelaar Limagrain een veel hogere voederwaarde-opbrengst van hun grasland realiseren dan ze tot nu toe doen. Met een voeder- en verteringsproef voor een lijn van zeven nieuwe grasmengsels geeft Limagrain het startschot voor een kwalitatief betere opbrengst van grasland.

tekst **Jorieke van Cappellen**

Komende zomer wordt een groep van vijftien melkkoeien op praktijkbedrijf Schothorst Feed Research zes weken lang gevoerd met het nieuwe grasmengsel Havera van grasveredelingsbedrijf Limagrain. Een controlegroep van nog eens vijftien dieren krijgt een ruwvoerantsoen van bestaand blijvend grasland. Doel is het onderzoeken van de meerwaarde van de nieuwe grasmengsels. Met de start van een praktijkvoederproef heeft Limagrain naar eigen zeggen een primeur. 'Er is veel bekend over de landbouwkundige eigenschappen van soorten grassen, maar er is nog weinig voederwaardeonderzoek gedaan naar grasmengsels. En dat terwijl gras toch het best en het goedkoopst te telen ruwvoer is', zegt Jos Groot Koerkamp, commercieel manager bij Limagrain.

Extra opbrengst van 2500 kg ds

Volgens Limagrain moet er meer, maar vooral veel beter gras van de weilanden komen. '55 procent van de Nederlandse graskuilen haalt niet de vem-waarde van ruim 890 vem, wat minimaal nodig is om een koe bij een grasrantsoen met 30 procent mais nog 8000 kilogram melk te laten produceren.'

Groot Koerkamp gaat verder. 'Na 2015 wordt een stijging van de melkproductie

van 15 procent verwacht. Een gemiddeld bedrijf zal richting de 17.000 kg melk per hectare gaan produceren. Dat is 3000 kilogram melk meer dan nu. Dit rondzetten zonder extra krachtvoer vraagt een drogestofopbrengst van 2500 kilogram méér per hectare.'

Ook de gevolgen van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) zijn bij veel veehouders nog niet geland volgens Groot Koerkamp. 'Grasland moet straks minimaal zes tot acht jaar meegaan. Doorzaaien zal steeds meer in beeld komen om de kwaliteit van het grasland op peil te houden.'

Van 19 naar 13 procent eiwit

Een kwaliteitsboost van grasland is volgens Groot Koerkamp broodnodig. 'We zijn in ruim vijf jaar tijd van 19 procent ruw eiwit in de kuil naar slechts 13 procent gegaan. Dat komt door strengere bemestingsnormen, maar ook door de derogatie. Veel bedrijven hebben een grasoverschot, wat niet uitnodigt tot graslandvernieuwing. Liet een veehouder voorheen één keer in de zes jaar zijn grasland vernieuwen, nu is dat naar één keer in de acht of zelfs tien jaar gegaan. Maar inmiddels hebben we rassen ontwikkeld met nog betere eigenschappen.' In dit opzicht heeft Limagrain hoge ver-

wachtingen van tetraploïd Engels raai-gras, dat het bedrijf in zijn nieuwe lijn met zeven grasmengsels gebruikte en volgens onderzoek van Schothorst 800 tot 900 kilogram melk meer per jaar kan opleveren. 'Tetraploïde rassen kennen een hogere drogestofopbrengst en betere kroonroestresistentie dan diploïde grasrassen', zegt onderzoeker bij Schothorst Feed Research Bart Tas. 'Bovendien zijn tetraploïde rassen door het hogere suikergehalte en lagere celwandgehalte smakelijker en ook beter verteerbaar.'

Kvem per hectare beperkend

In de praktijkproef zal een tweede snede van het grasmengsel Havera 1 vergeleken worden met een tweede snede van bestaand blijvend grasland. Onderzoeker Bart Tas zal het onderzoek begeleiden. 'Om de kwaliteit van grasland naar een hoger plan te tillen, onderzoeken we de voederwaarden en verteerbaarheid zowel in het verse product als in kuil. In de voerproef bekijken we tot op dierniveau hoe de koe omgaat met het voer. Wat gebeurt er op pensniveau en op darmniveau en kan de koe voldoende eiwitten en energie uit het ruwvoer halen? Daar is nog te weinig over bekend.' Tas verwacht eind dit jaar de eerste resultaten.

Volgens Groot Koerkamp zal het onderzoek aantonen dat er nog veel meer te halen is uit grasland. 'In Engeland en Duitsland zijn ze met dergelijke onderzoeken met grasmengsels al veel langer bezig. We zijn in Nederland een kei in koemanagement, maar het telen van kwalitatief hoogwaardig gras zijn we een beetje verleerd. Een veehouder moet zijn gras telen als een akkerbouwer, want niet het melkquotum, maar het aantal kvem per hectare wordt de beperkende factor voor melkproductie.' |